

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 6. Pontifex hortatur Fideles ad Bellum sacrum suscipiendum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

nagesimo octavo. Nec mora, Gregorius Cardinalis a Pontifice in Siciliam Sæcul. XII. A. C. 1198. mittitur, cum ceteris Rectoribus negotia Regni tractaturus.

Illi iuramentum quidem tanquam I. ep. 557. Administratori præstiterunt; sed tamen 562. 564. eius auctoritatem vilipendebant, maxime Cancellarius, qui æquo animo superiorem ferre non poterat. Itaque Cardinalis haud diu in Sicilia moratus Romam rediit.

§. VI.

Pontifex hortatur Fideles ad suscipiendum Bellum sacrum.

Innocentius Papa Fidelibus in Terra Gest. n. 46. sancta degentibus opem ferre ardentem cupiebat, haud ignarus a multis Ecclesiæ Romanæ objici, quod onera gravia in humeros hominum imponeret, Matth. 23. 4. quæ ipsa digito suo movere nollet. Quamobrem delectis duobus Cardinalibus, Soffrido Presbytero, Tituli S. Praxedis, & Petro Capuano Diacono, Tituli S. Mariæ in via lata, Crucem, peregrinantium Insigne, tradidit, ut alios tam exemplo quam verbis traherent. Simul, edito mandato, constituit; omnes Clerici partem reddituum suorum quadragesimam ad bellum sacrum conferrent. Se ipsum vero & Cardinales partem

Sæcul. XII.

A.C. 1198.

partem decimam daturus promisit. Triremem, mille trecentarum librarum impendio, construi jussit, eamque, comportata annona, Messinam, quodam Templario, Hospitalario & Monacho Ducibus, misit.

Præterea Innocentius Epistolam Encyclicam ad omnes Episcopos, Principes, Clericos, populosque Franciæ, Angliæ, Hungariæ & Siciliæ directam edidit, in hunc ferme modum: *Postquam urbem Hierosolymam miserrime amisimus, Sedes Apostolica clamare & excitare populos Christianos ad ulciscendum injuriam Jesu Christo, ex hereditate sua pulso, illatam nunquam cessavit. Olim Urias domum suam intrare & accedere ad uxorem volebat, dum Arca Domini in castris existebat. Nunc vero Principes nostri, publicæ calamitatis tempore, ventis amoribus indulgent, deliciis se implent, abutuntur suis divitiis, odio implacabili se se mutuo insectantur, propriæ tantum causæ memores. Non tanguntur insolentia inimicorum nostrorum, Christianis exprobrantium: Ubi est Deus vester, qui sua se potentia liberare de manibus nostris non potest? Templum vestra profanavimus, & urbem, in qua superstitionem vestram natam dicitis. Arma Francorum, Anglorum, Germanorum confregimus, Hispania ferox bis jam*

2. Reg. II. II

jam a nobis domita, jamque collectis universis viribus vestris propemodum nihil effecistis. Quid igitur restat, nisi illis, quos fuga vestra omni auxilio destitulistis, & custodiam modicæ ditionis demandastis, ejectionis, in terras vestras transeamus, ac Christianorum nomen, memoriamque in perpetuum deleamus?

Sæcul. XII.
A. C. 1198.

Tum Papa sermonem prosequitur: Animum ergo capeffite, filioli mei, fiduciam in Divina omnipotentia ponite, ite pro illo militaturi, qui vobis esse, vivere, & quidquid habetis dedit, quilibet pro facultatum suarum modo conferat. Si quis in tanta Ecclesiæ necessitate nullum Jesu Christo obsequium præstet, quam excusationem, stans aliquando coram ejus tribunali, afferet? Si Deus pro salute hominis mortuus est, an homo pro Deo mori perhorrescat? an bona temporalia illius bono impendere recusabit, a quo æternas accipit divitias? agite ergo, omnia ad expeditionem mense Martio venturo parata sint. Urbes & Principes congruum numerum armatorum in Terram sanctam mittant, qui ibi saltem annos duos militent. Et si viros nequeant, saltem pro rata parte pecuniam suppeditent.

Qui ipsimet & suis sumtibus militabunt, gaudeant Indulgentia plenaria omnium peccatorum suorum, de quibus
corde

Sæcul. XII.
A.C. 1198.

Bellum sa-
crum.

*corde doluerint, & pœnitentiam ore
professi fuerint. Qui pecuniam obtule-
rint, & qui sumtibus alienis, duos an-
nos, operam præstiterint, eadem Indul-
gentia fruantur. Bona pie peregrinan-
tium sub nostra & omnium in Eccle-
sia Prælatorum tutela sint. Si quis
Crucigerorum iurejurando se obstrinxit,
quod usuras daturus sit, ab Episcopis
ab hoc onere absolvatur. Creditores
autem nihil exigant, & si acceperint,
resituant.*

*Ceterum de Judæis præcipimus Po-
testatibus sæcularibus, ut eos ad relaxan-
das Crucigeris usuras compellant, &
quoadusque Judæi obsecuti fuerint, Chri-
stiani, sub excommunicationis pœna, ab
omni mercatu & ab omni omnino com-
mercii genere cum eis abstineant.*

Quod hic de usuris statuitur, ideo fit,
ut ab iis Christiani Crucigeri certo cer-
tius liberentur; non autem sequitur,
usuras in quocunque alio casu ab Eccle-
sia approbari. In fine Epistolæ Ponti-
fex Fideles hortatur, ut mores emendent,
& iratum Deum placent, imprimis illi,
qui in regionibus transmarinis sedem fi-
xerant, ubi multo licentius quam in pa-
tria sua peccabant. Hæc Epistola de-
cima quinta die Augusti anno millesimo
centesimo nonagesimo octavo data est,
atque in exemplo, ad Archiepiscopum
Nar-

Narbonensem directo, Papa ipsi ac Epi- Sæcul. XII.
scopis Nemaufensi & Arausicano præci- A.C. 1198.
pit, ut ea, quæ continet, adscitis sociis
uno Templario & Hospitalario, exe-
quantur. Iis non obstantibus, quæ in
ista Epistola contra Judæos statuta le-
gantur, Innocentius Papa anno postero-
re, Antecessorum suorum exempla se-
cutus, iisdem Tutelam sacræ Sedis con-
cessit, prohibuitque, ne ad Baptismum
recipiendum cogerentur, ne iis res suæ
vi adhibita eriperentur, aut eorum con-
suetudines laudabiles mutarentur. Ne
turbarentur, cum Festa sua celebrant,
ne ad præstanda obsequia, quæ antea ab
ipsis nunquam exacta, compellerentur,
& tandem ne eorum cœmeteriis aliquod
spatium detraheretur, aut effoderentur
eorum cadavera. Hæc Epistola die de-
cima sexta Septembris anno millesimo
centesimo nonagesimo nono data.

Soffridum alterum ex Cardinalibus
Legatis Innocentius Papa Venetias mi-
sit, ubi ipsius hortatu Dux & non nulli
de populo, edito voto, Crucem accepe-
runt. Idem peregrinantium Insigne
Marchio Montisferrati, Episcopus Cre-
monensis, multi ex Longobardia viri
Nobiles, cum innumerabili populi mul-
titudine, arripuerunt. Cardinali Petro
Capuano in Franciam misso negotia tria
gravissima demandata; inprimis bellum

2. ep. 302.

n. 47.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.

Kk sa-

Sæcul. XII.
A. C. 1198.

n. 50.

Sup. Lib.
LXXIV.

S. 57.

1. ep. 4. 171.

ep. 348. ep.
347.

Rig. p. 42.

Ville - hard.

Rig. p. 42.

Sup. lib.
LXXIII.

S. 41.

facrum prædicaret, tum jurgia inter Franciam & Angliam componeret ac pacem reduceret, & Regem Franciæ ad revocandam Ingeburgem, uxorem suam legitimam, compelleret. Nam Cœlestinus Papa, cum primo Regem ad recipiendam Ingeburgem vehementer urfisset, postea, ut memoravimus, dissimulaverat. Sed ubi Innocentius Papa Petri Cathedram conscendit, Episcopo Parisiensi scripserat, jubens, ut ipse Regem officii sui commoneret. Scripserat Regi quoque, rursusque literas deferendas dedit Petro Capuano, quem omnes terras, Regis potestati subjectas, Interdicto ligare jussit, nisi Philippus admonitus intra mensem deinde Ingeburgi affectum maritalem redderet. Petrus vero Legatus ante Natalem Domini eodem anno millesimo centesimo nonagesimo octavo in Franciam non pervenit, ubi, illius ætatis vernacula, *Maître Perron de Chapes Chardonas de l'apostoile*, seu *Magister Petrus de Capua, Apostolici Cardinalis* dicebatur. Ceterum hoc anno mense Julio Philippus Rex Judæos contra omnium opinionem, Edicto, quo eos sub Regni auspicia expulerat, abrogato, Parisios revocavit.